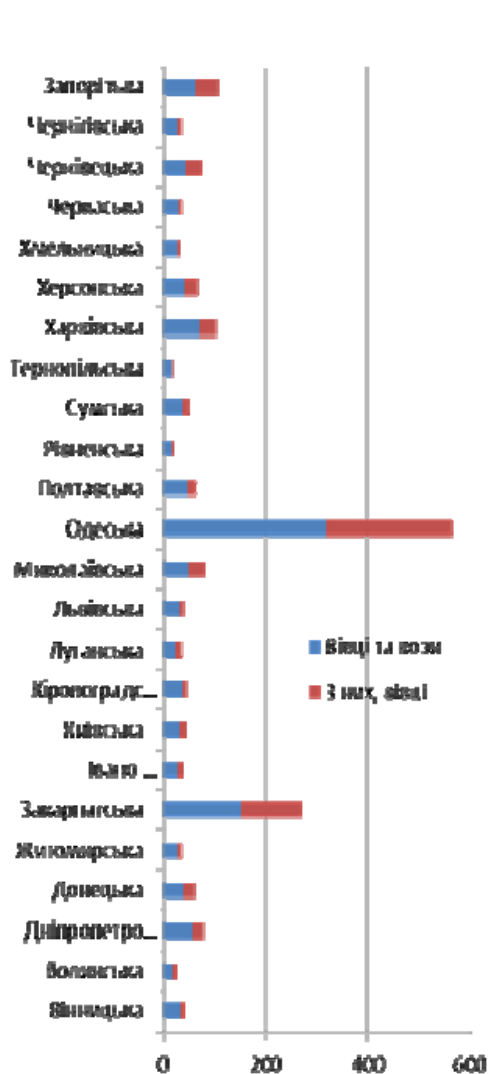

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

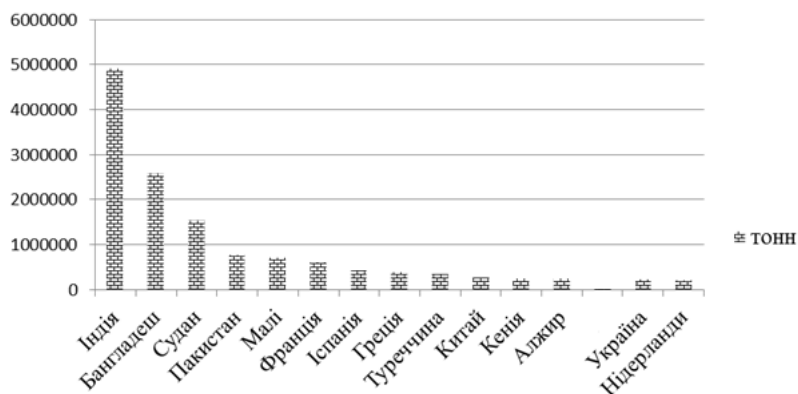
Рекомендації

із розробки практичного інструментарію та засобів регулювання
для модернізації механізму диверсифікації структури галузей
тваринництва через внесення доповнень до Класифікатора видів
економічної діяльності

ДК 009:2010 секція А «Сільське господарство, лісове господарство та рибне
господарство» відповідно до існуючих рекомендацій ФАО ООН

Розміщення овець та кіз на території України, тис. голів

Динаміка виробництва молока кіз у країнах-лідерах

УДК 338.33:631.152:636

В 25

Рекомендовано до друку науковою радою економічного факультету
Національного університету біоресурсів і природокористування України
(протокол № 2 від 12.10.2022 р.)

Рецензенти:

Бабенко В. О., доктор економічних наук, професор кафедри міжнародної електронної комерції та готельно-ресторанної справи Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Томілін О. О., доктор економічних наук, професор, кафедри менеджменту Полтавського державного аграрного університету

В 25 Рекомендації із розробки практичного інструментарію та засобів регулювання для модернізації механізму диверсифікації структури галузей тваринництва через внесення доповнень до Класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2010 секція А «Сільське господарство, лісове господарство та рибне господарство» відповідно до існуючих рекомендацій ФАО ООН. Посібник. К.: НУБіП України. 2022. 17 с.

ISBN 978-617-8102-33-3

Розробники: Вдовенко Н. М., Марченко І. О., Дмитришин Р. А., Негода Ю. В.

Розкрито методичні засади щодо забезпечення можливостей вдосконалення нормативної бази регулювання через внесення доповнень до Класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2010. Обґрунтовано доцільність виокремлення з групи «розведення овець» групи «розведення кіз» як окремого виду економічної діяльності задля інтеграції його у аграрне виробництво. Враховано вибір показників, що характеризують галузь у процесі визначення вагових коефіцієнтів розвитку козівництва з подальшим їх прикладним використанням, урахуванням впливу галузевої конкурентоспроможності й викликів для національної та економічної безпеки в умовах глобальних трансформацій.

Розраховано на слухачів курсів підвищення кваліфікації, науково-педагогічних працівників, аспірантів, магістрів, фахівців галузей аграрного сектору економіки України.

УДК 338.33:631.152:636

ISBN 978-617-8102-33-3

Передрукування заборонено
© НУБіП України, 2022
© Вдовенко Н. М., Марченко І. О., 2022
© Дмитришин Р. А., Негода Ю. В., 2022

ЗМІСТ

1. Базові засади формування індикаторів розвитку галузей національної економіки.....	4
2. Національна класифікація видів економічної діяльності як інструмент для упорядкування економічної інформації.....	5
3. Загальна класифікація галузей національної економіки в процесі управління господарською діяльністю.....	6
4. Галузева система регулювання розвитку тваринництва як виду економічної діяльності для забезпечення ринку харчовими продуктами.....	7
5. Удосконалення ієрархічної будови Класифікатора видів економічної діяльності шляхом виокремлення козівництва в окремий вид економічної діяльності.....	9
6. Рекомендації щодо трансформацій галузевої системи державного регулювання внаслідок удосконалення КВЕД ДК 009:2010: Група 01.4 – Тваринництво.....	11
Список рекомендованої літератури.....	13

1. Базові засади формування індикаторів розвитку галузей національної економіки

Адаптація сільського та рибного господарства до умов глобальної економіки, впровадження сучасної системи національної статистичної класифікації гармонізованої до міжнародних норм відповідно з Угодою про асоціацію між Україною і ЄС є пріоритетом галузевого розвитку. Індикатором розвитку саме галузей національної економіки України є дані національної статистики. Удосконалення статистичних класифікацій розкриває фактичний стан національної економіки та можливість визначення міжгалузевих проблем, їх коригування, вирішення, розроблення прогнозів економічного розвитку.

Важливим аспектом є інтеграція у процес міжнародного інформаційного обміну, що передбачає уніфікацію та достеменність представленої державою інформації, яка базується на методологічних засадах єдності й цілісності. Еволюційні зміни у суспільстві та глобальній економіці обумовлюють не лише статичний характер системи статистичних класифікацій. Світова практика передбачає удосконалення статистичних класифікацій кожні п'ять років.

Статистичною комісією ООН у 1999 році було розпочато всесвітній перегляд ISIC – Міжнародної стандартної галузевої класифікації всіх видів економічної діяльності, а у 2002 році суттєво вдосконалено CPC – Класифікацію основних продуктів. Основною причиною проведення доповнень та уточнень класифікаторів є інформаційний розвиток новітніх технологій, особливо в інформаційній та біотехнологічній діяльності, поділ праці, виникнення концептуально нових підходів до адміністративних і логістичних послуг. Окремо враховується підвищення попиту на всеохоплюючу інформацію стану аграрного сектору економіки у галузях, що підлягають контролю виконання міжнародних програм та державної політики у сферах охорони навколишнього середовища, сталого забезпечення питною водою для потреб ведення сільського господарства.

У 1993 році було розпочато розробку NACE – Класифікацію видів економічної діяльності Європейського Співтовариства та CPA – класифікація

продуктів за видами економічної діяльності у Європейському Співтоваристві. NACE розроблено як похідний механізм від класифікації ISIC, але більш регіонально деталізована для країн Європейського Союзу та Європейської асоціації вільної торгівлі, до якої з 2017 року увійшла і Україна.

Водночас NACE прийнято відповідно до Регламенту ЄС від 20.12.2006 № 1893/2006. CPA є складовою частиною інтегрованої міжнародної системи статистичних класифікацій Європейського Союзу.

2. Національна класифікація видів економічної діяльності як інструмент для упорядкування економічної інформації

Національна класифікація видів економічної діяльності (КВЕД) в Україні розроблена ідентично до європейських класифікацій на базі NACE.

Класифікатор видів економічної діяльності створює основи для підготовки статистичної інформації та її поширення за видами економічної діяльності, тобто представляє собою інструмент для упорядкування економічної інформації. Дослідження показали, що Класифікатор видів економічної діяльності не завжди відповідає потребам функціонування деяким галузям аграрного сектора економіки. Тому код виду діяльності не створює обов'язків чи правових наслідків для суб'єктів господарювання. Проте, у ст. 260 п. 1 Господарського кодексу України термін «галузь» визначено як сукупність виробничих одиниць, що здійснюють переважно однакові або подібні види економічної діяльності [1].

У законодавчому полі вважається правомірним, у загальному контексті, розглядати як галузь економіки сільське господарство. Так, найбільші узагальнюючі угруповання за Класифікатором видів економічної діяльності дають змогу виокремити два основні види діяльності сільського господарства, а саме одержання продукції рослинництва і тваринництва [2-35].

Вчені та фахівці, які присвятили свою наукову діяльність дослідженню практичних виробничих проблем, що виникають на промислових підприємствах тваринництва, справедливо констатують, що в переважній більшості проблеми

структурної кризи тваринництва є наслідком управлінських прорахунків. Тому інноваційна діяльність як об'єкт регулювання є одним із важливих і найважчих об'єктів регуляторної діяльності держави, оскільки охоплює сукупність складних процесів і явищ, що виникають у суб'єктів господарювання в процесі реалізації проектів євроінтеграційних устремлінь. І лише потім вони ведуть за собою глибинну перебудову традиційних принципів галузевого бачення.

Таким чином, подання коректної економічної інформації, організаційно-аналітичних даних, при цьому є запорукою формування реальної інформації щодо стану функціонування галузі за досліджуваний період.

3. Загальна класифікація галузей національної економіки в процесі управління господарською діяльністю

Маємо всі підстави зауважити, що на сьогодні детермінанта «галузь» у Господарському кодексі України відповідно до ст. 260 п. 1 визначається як «сукупність усіх виробничих одиниць, які здійснюють переважно однакові або подібні види виробничої діяльності». При цьому у документі чітко визначено що, «загальна класифікація галузей економіки є складовою частиною єдиної системи класифікації і кодування техніко-економічної та статистичної інформації, яка використовується суб'єктами господарювання та іншими учасниками господарських відносин, а також органами державної влади та органами місцевого самоврядування в процесі управління господарською діяльністю».

Таким чином, відповідно до законодавства України, види діяльності статистичних одиниць на вищих рівнях класифікації КВЕД групуються в галузі національної економіки об'єднуючі нижчі рівні секцій та підсекцій.

Саме на основі визначених видів економічної діяльності формуються галузі, які мають принципово схожу технологію виробництва або виробляють взаємозамінну продукцію (табл. 1).

Галузь тваринництва у даному аспекті, має у своїй структурі підгалузі, з точки зору складових аграрного сектору економіки, а також повноцінні галузі в

аспекті класифікації КВЕД, що створює певні колізії у трактуванні визначень «підгалузі тваринництва» або «галузі тваринництва», такі як вівчарство, козівництво, конярство.

Таблиця 1. КВЕД 2010: Група 01.4 Тваринництво.

Види економічної діяльності

Група	Назва видів економічної діяльності та пояснення до них
01.4	Тваринництво
Класи	
01.41	Розведення великої рогатої худоби молочних порід
01.42	Розведення іншої великої рогатої худоби та буйволів
01.43	Розведення коней та інших тварин родини конячих
01.44	Розведення верблюдів та інших тварин родини верблюдячих
01.45	Розведення овець і кіз
01.46	Розведення свиней
01.47	Розведення свійської птиці
01.49	Розведення інших тварин

4. Галузева система регулювання розвитку тваринництва як виду економічної діяльності для забезпечення ринку харчовими продуктами

При цьому розвиток ринкової економіки вимагає піддавати ретельному вивченню не лише галузь виробництва, як статистичні дослідження динаміки розвитку, інвестицій, капіталовкладень, але і сферу обміну товарами галузевого виробництва, з метою оцінки організації ринку галузевого продукту (рис. 1).

Завдання вивчення регуляторних особливостей функціонування ринку тваринництва показує стан концентрації суб'єктів господарювання, а звідси, формування попиту та регулювання пропозиції, що дозволяє вивчати ринок у розрізі конкуренції в умовах глобальних трансформаційних процесів.

Мета галузевого регулювання, на нашу думку, полягає у врівноваженні базових індикаторів ринкового середовища, створенні умов добросовісної конкуренції на агропродовольчому ринку України.

Рис. 1. Галузева система регулювання розвитку тваринництва як виду економічної діяльності для забезпечення ринку харчовими продуктами

Дослідження підтверджують, що сучасний стан розвитку вітчизняного агропродовольчого ринку характеризується виокремленням нових галузей виробництва шляхом диференціації структури господарського комплексу України.

Виокремлення козівництва в окремий вид економічної діяльності є запитом у розвитку вітчизняного агропродовольчого ринку України.

Приведення більш локальної економічної оцінки розвитку напрямів

тваринництва змістить акценти державної регуляторної політики у бік тих, що показують найвищі показники перспективного розвитку.

5. Удосконалення ієрархічної будови Класифікатора видів економічної діяльності шляхом виокремлення козівництва в окремий вид економічної діяльності

У ході наукових розвідок встановлено, що виокремлення козівництва в окремий вид економічної діяльності сприятиме удосконаленню ієрархічної будови Класифікатора видів економічної діяльності.

У контексті аналізу регулювання господарської діяльності за КВЕД–2010, група «тваринництво» 01.4 включає клас «розведення овець та кіз» – 01.45, що уміщує два види економічної діяльності, тобто вирощування та розведення овець і кіз, одержання сирого молока овець та кіз, одержав вовни овець та кіз.

Окремі напрями тваринництва, як козівництво та вівчарство представлене комплексно (рис. 2).

Раціональне регулювання діяльності інтегрованих у аграрне виробництво об'єктів козівництва, може бути успішно реалізованим лише в тому випадку, коли буде можливість чітко простежити структуру і характер комплексного регулювання галузі в умовах глобальних трансформаційних процесів.

Встановлено, що перспективи розвитку козівництва у відповідь на потреби сучасного ринку викликають необхідність державного регулювання галузі козівництва за допомогою методичного інструментарію.

З метою реалізації регуляторних функцій держави у галузі тваринництва вважаємо за необхідне конкретизувати об'єкт регулювання козівництва.

Формування прикладних рішень для забезпечення нормативної бази регулювання сільського та рибного господарства і, зокрема, галузі тваринництва може бути здійснений через механізм дії Класифікатора видів економічної діяльності. У ході дослідження розроблено рекомендації щодо оптимізації заходів та інструментів державного регулювання у застосуванні Державного

класифікатору 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» у частині груп товарів 01.4 – «Тваринництво», що відповідає потребам продовольчого ринку та світових тенденцій розвитку галузей тваринництва [9; 12].

Встановлено, що однією із базових засад державного регулювання є усунення галузевих диспропорцій.

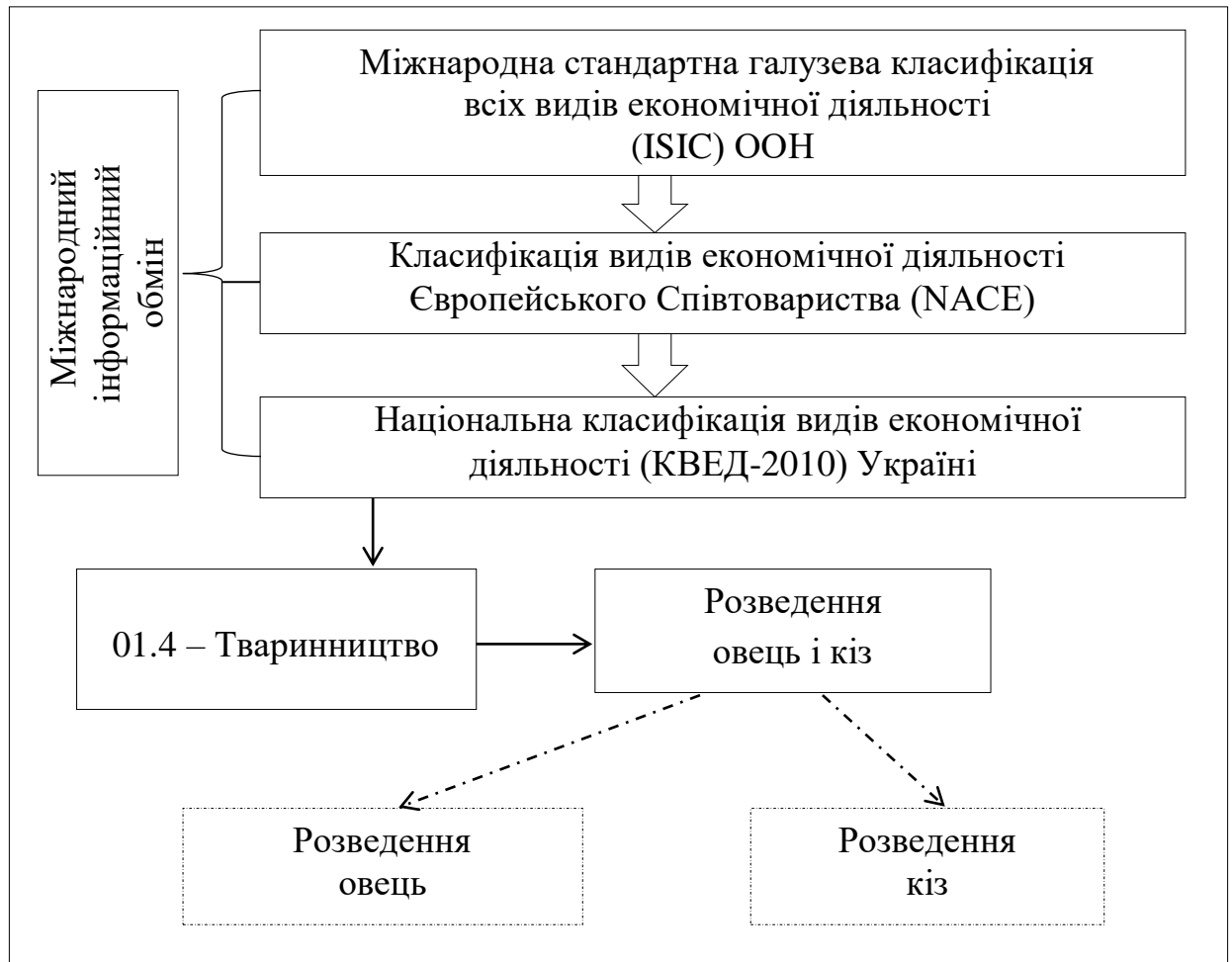

Рис. 2. Диверсифікація тваринництва у напрямку виокремлення галузі козівництва

Удосконалення ефективності державного галузевого регулювання потребує наукового обґрунтування пріоритетних напрямів у тваринництві для досягнення динамічного, інноваційного, збалансованого економічного розвитку аграрного сектору [5; 14; 15; 16-35]. Вказане потребує підвищення рівня життя населення сільських територій за рахунок створення робочих місць та функціонування інфраструктури, що забезпечить гарантовані державою соціальні стандарти в досягненні цілей сталого розвитку.

6. Рекомендації щодо трансформацій галузевої системи державного регулювання внаслідок удосконалення КВЕД ДК 009:2010: Група 01.4 – Тваринництво

Регулятивною основою досягнення стратегічних цілей держави мають стати закладені цільові заходи стимулювання ефективності використання потенціалу галузі тваринництва за рахунок виваженої роботи органів законодавчої та виконавчої влади, а також реалізації галузевого регулювання (табл. 2).

Таблиця 2. Рекомендації щодо трансформацій галузевої системи державного регулювання у класифікації видів економічної діяльності Класифікатора видів економічної діяльності 2010: Група 01.4 – Тваринництво

Група	Назва видів економічної діяльності та пояснення до них	Група	Назва видів економічної діяльності та пояснення до них
Основний варіант		варіант із змінами та доповненнями*	
01.4	Тваринництво	01.4	Тваринництво
Класи		Класи	
01.41	Розведення великої рогатої худоби молочних порід	01.41	Розведення великої рогатої худоби молочних порід
01.42	Розведення іншої великої рогатої худоби та буйволів	01.42	Розведення іншої великої рогатої худоби та буйволів
01.43	Розведення коней та інших тварин родини конячих	01.43	Розведення коней та інших тварин родини конячих
01.44	Розведення верблюдів та інших тварин родини верблюдячих	01.44	Розведення верблюдів та інших тварин родини верблюдячих
01.45	Розведення овець і кіз	01.45	<i>Розведення овець</i>
01.46	Розведення свиней	01.46	Розведення свиней
01.47	Розведення свійської птиці	01.47	Розведення свійської птиці
01.49	Розведення інших тварин	01.48	<i>Розведення кіз</i>
		01.49	Розведення інших тварин

Примітка: Курсивом зазначені внесені до документу доповнення

Очевидним є той факт, що представлені рекомендації щодо удосконалення Державного класифікатору 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» забезпечують інституційну складову розвитку галузі козівництва як окремого виду економічної діяльності.

Вважаємо за доцільне розмежувати групу КВЕД 01.45 розведення кіз у основній редакції на редакцію із змінами «01.45 – розведення овець».

Важливо відзначити, що необхідним є відновлення арифметичної послідовності у нумерації груп видів економічної діяльності, а саме: 0.41, 0.42, 0.43, 0.44, 0.45, 0.46, 0.47, ..., 0.49 удосконалити на 0.41, 0.42, 0.43, 0.44, 0.45, 0.46, 0.47, 0.48, 0.49 та позначити групу 0.48 назвою видів економічної діяльності та пояснення до них як «розведення кіз».

На нашу думку, така редакція Класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2010: Групи 01.4 – «Тваринництво» забезпечить уведення у регуляторне поле тваринництва окремого виду економічної діяльності «козівництво», що забезпечить відповідне інституційне підґрунтя для повноцінного функціонування та інтенсивного розвитку галузі козівництва за рахунок державної підтримки та стимулювання.

Подальша імплементація концептуальних засад регулювання розвитку козівництва, його специфічні риси, роль і місце в структурі національної економіки, спонукали до проведення оптимізації механізму регулювання через внесення доповнень до Державного класифікатора 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» у частині груп товарів 01.4 – «Тваринництво». Тож пропонуємо з групи 01.45 «розведення овець» виокремити групу 01.48 «розведення кіз».

Таким чином, у даних рекомендаціях визначено, що виокремлення козівництва в окремий вид економічної діяльності не порушить ієрархічної будови Класифікатора видів економічної діяльності з огляду на відсутність у ньому коду «01.48» в сучасних умовах глобального економічного розвитку.

Список рекомендованої літератури

1. Господарський кодекс України від 11.12.2019 № 346-IV. Відомості Верховної Ради України. 2019. № 7. С. 43.
2. Присяжнюк М. В., Зубець М. В. Саблук П. Т., Месель-Веселяк В. Я. Аграрний сектор економіки (стан і перспективи розвитку). К.: ННЦ ІАЕ, 2011. 1008 с.
3. Дідківська Л. І., Головка Л. С. Державне регулювання економіки. К.: Знання-Експрес. 2002. С. 214.
4. Кириченко Д. І., Чан-хі О. С. Конкурентоспроможність вітчизняної агропродовольчої продукції на ринку ЄС: проблеми та перспективи. Інтернаука. Серія: Економічні науки. 2017. № 6. С. 39–43.
5. Шелест Л. Економічна оцінка ринку вівчарської продукції. Тваринництво України. 2007. № 3. С. 3–5.
6. Методологічні положення з організації державного статистичного спостереження щодо реалізації продукції сільського господарства підприємствами та господарствами населення від 02.05.2019 № 143.
7. Про державну статистику: Закон України від 27.03.2014 № 1170-VII. Відомості Верховної Ради України. 2014. № 22. С. 816.
8. New Zealand sheep breeds. URL: [electronic resources]. Access mode: <http://www.teara.govt.nz/en/sheep-farming/6>
9. Лаврук О. В. Державна політика сприяння інвестиційного забезпечення розвитку тваринництва України. Інвестиції: практика та досвід 2019. № 4. С. 130–134.
10. Németh T., Branduse L., Kukovics S. Factors affecting the profitability of different goat farm sizes in Hungary, South African Journal of Animal Science 2004. 34 p.
11. Ratushna T. Modern instrument for state support of small business in the agricultural sphere of regional economy. 2019. № 2 (34): [electronic resources]. Access mode: <https://naukajournal.org/index.php/Paradigm/index>
12. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо стимулювання утворення та діяльності сімейних фермерських господарств: Закон України від 10.07.2018 № 2497-VIII. ВВР України. 2018. № 37. С. 276.

13. Ricardo D. The High Price of Bullions: The Proof of the Depreciation of Bank Notes-London, 1810.

14. Про державну підтримку сільського господарства України: Закон України від 10.07. 2018. № 2497-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 49. С. 527.

15. Про внесення змін до Закону України «Про фермерське господарство» щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств від 31.03.2016 № 1067–VIII. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 21. С. 406.

16. Сус Л. В. Головні аспекти державного бюджетного фінансування галузі тваринництва. Продуктивність агропромислового виробництва. Серія: Економічні науки. 2014. № 25. С. 39–44.

17. Vdovenko N. M., Hryshchenko N. P., Marchenko I. O. Instruments of regulating the sphere of goat farming in the times of global challenges. Sustainable economic development: basis, determinants, tendencies, marks: [collective monograph]. Poznan. 2019. P. 105–113.

18. Марченко І. О. Сировинна база формування світового та вітчизняного ринку безлактозної молочної продукції. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка і менеджмент. 2015. Вип. 13. С. 50–53.

19. Марченко І. О. Формування та розвиток економічної конкуренції на ринку безлактозної молочної продукції. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. 2015. Вип. 15. Ч. 2. С. 29–32.

20. Марченко І. О. Теоретичні засади еволюції механізму державного регулювання аграрного ринку. Глобальні та національні проблеми економіки. 2017. Вип. 15. С. 102–106. Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/15-2017/20.pdf>

21. Vdovenko N. M., Hryshchenko N. P., Marchenko I. O. Methodological component of forming the market of goat products in Ukraine. Науковий Вісник Полісся. 2017. № 1 (9). Ч. 2. С. 198–201.

22. Марченко І. О. Методичні підходи до регулювання галузі козівництва в контексті Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку. № 14. 2018. С. 145–151.

23. Вдовенко Н. М., Грищенко Н. П., Марченко І. О. Instruments of regulating of branch of goat farming in the conditions of the food challenges. Біоекономіка та аграрний бізнес. 2019. Т. 10. № 2. С. 100–108.

24. Марченко І. О. Інноваційні підходи до регулювання тваринництва у напрямку виділення козівництва та інтеграції його в аграрне виробництво. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2019. № 4 (20). С. 198–203.

25. Вдовенко Н. М., Грищенко Н. П., Марченко І. О. Нові механізми регулювання розвитку галузі козівництва при підвищенні попиту на продукцію. Інтернаука. 2016. Т. 2. № 12 (22). С. 42–46.

26. Марченко І. О. Формування сировинної бази ринку безлактозної молочної продукції як складової соціально-економічного розвитку України. Економіка, фінанси та управління: проблеми та сучасні шляхи розвитку: науково-практична конф., м. Львів 25–26 грудня 2015 року: тези доповідей. Львів, 2015. Ч. 1. С. 62–65.

27. Марченко І. О. Сучасні пріоритети економіки розвитку аграрної галузі України. Сучасні технології, економіка та право Україна–ЄС: II Міжнародна науково-практична конференція, м. Кошице, Словацька Республіка, 19–23 квітня 2016 року: тези доповіді. Кошице, 2016. Ч. 1. С. 188–190.

28. Марченко І. О. Особливості функціонування підприємств по виробництву продукції козівництва у сучасних умовах розвитку національної економіки. Проблеми та перспективи розвитку національної економіки в умовах глобалізації: XIV Всеукраїнська науково-практична конференція молодих учених, м. Острог, 11 березня 2016 року: тези доповіді. Острог, 2016. С. 71–72.

29. Марченко І. О. Інноваційний потенціал економічного розвитку галузі козівництва в Україні. Innovative potential of socio-economic systems: the challenges of the global world: International Scientific-Practical Conference, Lisbon, 30 June 2016: abstracts. Lisbon. Portugal. Part 1. P. 108–111.

30. Марченко І. О. Розвиток козівництва, як екологічнобезпечної складової в аграрному секторі національної економіки. Сучасний стан і перспективи розвитку аграрного сектору України: Всеукраїнська конференція молодих учених, м. Дніпро, 19–20 жовтня 2016 року: тези доповідей. Дніпро, 2016. С. 142–144.

31. Марченко І. О. Теоретичний дискурс та еволюція теоретичної думки у контексті дії механізму державного регулювання аграрного ринку. Економіка, фінанси і управління в ХХІ столітті: аналіз тенденцій та перспективи розвитку: Міжнародна науково-практична конференція. Буковель, 20–23 березня 2017 року: тези доповідей. Буковель, 2017. Т. 2. С. 78–80.

32. Марченко І. О. Пропозиції щодо удосконалення методичних рекомендацій з визначення біологічних активів козівництва. Економічна сек'юритологія в умовах глобальних трансформаційних процесів: Міжнародний науково-практичний семінар, м. Київ, 28 вересня 2017 року: тези доповіді. Київ, 2017. С. 70–73.

33. Марченко І. О. Формування пріоритетів регулювання розвитку галузі козівництва в Україні. Конкуренентоспроможність аграрного сектору в умовах функціонування зони вільної торгівлі з Європейським Союзом: Міжнародна конференція. м. Київ, 21 березня 2018 року: тези доповіді. Київ, 2018. С. 88–90.

34. Марченко І. О. Стратегічні цілі та пріоритети державного регулювання розвитку галузі козівництва. Формування економічної системи країни на світовому, державному та регіональному рівнях: Всеукраїнська науково-практична конференція. м. Київ, 8 лютого 2020 року: тези доповідей. Київ, 2020. С. 19–22.

35. Грищенко Н. П., Марченко І. О. Розвиток галузі козівництва України в умовах євроінтеграції. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва. 2016. Вип. 236. С. 23–29.

36. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30.09.2019 № 722/2019. Офіційний вісник Президента України. 2019. № 21. С. 17.

Науково-методичне видання

Вдовенко Н. М., Марченко І. О., Дмитришин Р. А., Негода Ю. В.

Рекомендації із розробки практичного інструментарію та засобів регулювання для модернізації механізму диверсифікації структури галузей тваринництва через внесення доповнень до Класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2010 секція А «Сільське господарство, лісове господарство та рибне господарство» відповідно до існуючих рекомендацій ФАО ООН

Підписано до друку 21.10.22   Формат 60x84\8
Ум. друк. арк. 2   Наклад 50 прим.   Зам. № 220362

Видавець і виготовлювач Національний університет біоресурсів
і природокористування України,
вул. Героїв Оборони, 15, м. Київ, 03041.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4097 від 17.06.2011